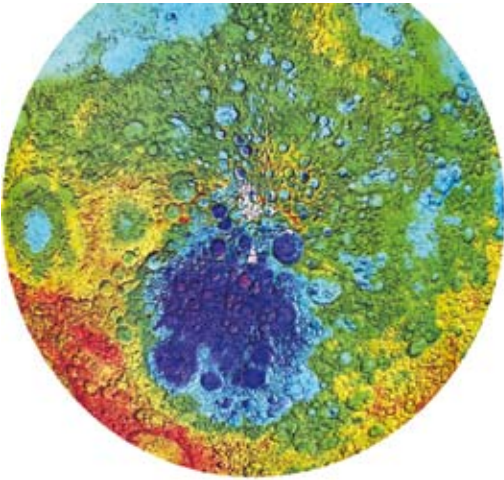

به جای انتقاد از آب و هوای زمین بهتر است این مطلب را بخوانید تا باور کنید:

زمین ما بهترین است

یک مقایسه

«اخیراً انتقادهای فراوانی نسبت به آب و هوا یا اتفاقات جوی در زمین صورت گرفته و زلزله‌ها، گردبادها، سیلابها و سرماها و گرماها در جای جای زمین مشکلاتی را برای اهالی زمین فراهم آورده است. اما بیا ببینیم برای یکبار هم که شده کره زمین خودمان را با سایر سیارات در منظومه خورشیدی، یعنی همسایگان خودمان که روزی روزگاری حتی با ما پیوند داشتند، مقایسه کنیم. و آنگاه متوجه می‌شویم که این همه انتقاد حتی ناشکری نسبت به زمین به هیچ وجه منصفانه نیست. برای شرح و بسط بهتر به مقایسه‌های علمی که در زیر به عمل آمده توجه کنید و آنگاه به خوبی پی می‌برید که اگر به جای زمین در یکی دیگر از سیاره‌های سیستم خورشیدی زندگی می‌کردید، آنگاه با چه مصائبی به شکل روزمره مواجه می‌شدید.»

می‌باشد و یا یک ستاره دنباله‌دار یخی که در داخل منظومه خورشیدی راه خود را گم کرده می‌تواند سردترین نقطه در این منطقه باشد. اما واقعیت این است که سردترین دمایی که تاکنون در داخل منظومه خورشیدی به ثبت رسیده، به شکل حیرت‌انگیزی به ما زمینی‌ها نزدیک می‌باشد چرا که در سطح ماه خودمان این دما به دست آمده است. این دما را سفینه بدون سرنشینی که ناسا در سال ۲۰۰۹ با نام L-R-O به مدار ماه فرستاد، در منطقه‌ای که نزدیک به قطب جنوب در کره ماه بود، به ثبت رسانده است و در میان شگفتی دانشمندان دمایی معادل منهای ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد به دست آمده است. این میزان حتی ده درجه سانتی‌گراد سردتر از سطح سیاره پلوتو دور دست‌ترین سیاره نسبت به خورشید می‌باشد که در سال ۲۰۰۶ اندازه‌گیری شد. فراموش نشود که سردترین دمایی که اصولاً بر طبق قوانین فیزیک وجود آن اجازه داده شده، منهای ۲۷۳ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. حال اگر این دما را با سرمای موجود در قطب جنوب در کره زمین مقایسه کنیم، متوجه می‌شویم که سردترین نقطه زمین منهای ۹۰ درجه سانتی‌گراد است. البته دمایی که به عنوان سردترین در ماه اندازه‌گیری شد، در داخل یکی از گودالهای کره ماه بوده است که به صورت دائم از اشعه آفتاب پنهان می‌باشد. ضمن آنکه قطب جنوب در ماه به گونه‌ای واقع شده که در چرخش‌ها و حرکات این کره، هیچگاه در برابر خورشید قرار نمی‌گیرد و به همین دلیل هم این منطقه کوچک در ماه در طول سالیان دراز سردتر و سردتر و باز هم سردتر شده، تا آنکه به سردترین نقطه در منظومه خورشیدی تبدیل شده است.

مرطوب‌ترین: تایتان

و اما یکی از دردسره‌های کره زمین در خصوص بارانهای موسمی است که اینجا و آنجا باعث وقوع سیلابهای منهدم‌کننده می‌شود که تهدید آن را اخیراً

حرکت است و مانند یک شیطان مشغول خرابکاری در سطح مشتری است. از سوی دیگر در حالی که اگر بادی در سطح زمین با سرعت ۶۰ کیلومتر در ساعت بوزد، مازمینیان رابه وحشت می‌اندازد، کافی است که نگاهی به سیاره نپتون یعنی هشتمین سیاره در منظومه خورشیدی بیاندازیم. در آنجا باد با سرعتی معادل سه هزار و دویست کیلومتر در ساعت می‌وزد. این سرعت ده برابر سرعت بادی است که کاترینا در بالاترین و بیشترین سرعت خود مشغول ایجاد تخریب بود. اما درباره رعد و برق هم وضعیت تقریباً به همان ترتیب است. یعنی رعد و برقی که در سیاره مشتری اتفاق می‌افتد، دارای قدرت الکتریسیته‌ای است که یک هزار برابر بیشتر از رعد و برقی‌های زمین است. همچنین وضعیت آب و هوایی در سایر سیارات هم به همین شکل غیرقابل مقایسه می‌باشند. در مریخ وزش بادهای خاکی سه برابر سطح کره زمین ادامه می‌یابد.

سرما: ماه

فکر می‌کنید که در میان تمامی سیارات در منظومه خورشیدی و ماهها و اقمار آنها که در مجموع همه را امپراتوری خورشید می‌نامند، در چه مکانی شما بیشتر از همه نیاز به داشتن بخاری دارید و یا در چه مکانی بیشتر از همه احساس می‌کنید که باید شومینه خود را راه‌اندازی کنید؟ عقل و منطق حکم می‌کند که روی یکی از دور دست‌ترین کرات نسبت به خورشید در این مورد حساب کنید چرا که هر چه از خورشید که در واقع مرکز ایجاد حرارت در منظومه است دورتر باشیم طبیعتاً در منطقه سردتری زندگی می‌کنیم. مثلاً سیاره یخی پلوتو که دور دست‌ترین سیاره

آب و هوای توفانی: مشتری

زمانی که توفانی موسوم به کاترینا در حدود پنج سال پیش‌تر در روز بیست و نهم اوت سال ۲۰۰۵، ایالت لوئیزیانا را مورد حمله قرار داد و ضمن گرفتن جان یک هزار و هشتصد نفر، خسارتی معادل ۸۰ میلیارد دلار را به وجود آورد، بسیاری نسبت به وضعیت جوی زمین شاکی شدند و یا همین سیلاب اخیری که در پاکستان رخ داد و میلیونها انسان را آواره و جان هزاران نفر را گرفت، باعث شد تا بسیاری اصولاً جو زمین را زیر سوال قرار دهند، اما حالا بیا مقایسه کوچکی با خاک و آب و هوا در برخی از سیارات منظومه خورشیدی به عمل آوریم. برای مثال در سیاره مشتری یک توفان که به تنهایی سه برابر کره زمین اندازه دارد، در حدود چهارصد سال است که در سطح مشتری در

